

nemlig; at en af de væsentligste Grunde til, at den Einie, som Mange kunde ønske, ikke kom til Udførelse, var ganske simpelt den, at der stilledes den Fordring, at denne Einie skulde føres over Frederiksfund; thi hvorledes kunne de Herrer, der nu tale om fortere Linier mellem Roskilde og Holbæk, overse den umaadelige Forlængelse af Linien til Kallundborg, som Rigsdagen selv har billiget, dengang den vedtog det Gendringsforslag, hvorefter Linien skulde føres over Frederiksfund. Hvis Noget, der har haft med disse Sager at bestille; og navnlig Mænd, fra Udlandet, vare komne og havde set paa disse Linier og tænkt paa deres virkelige Udførelse, og de saa havde faaet dette Punkt angivet som et Punkt, hvorover Linien skulde gaa, vilde dette efter min Anskuelse alene være tilstrækkeligt til at give saadanne Mænd en fuldstændig Afsmag paa at gaa ind paa et saadant Foretagende. Men det er de Herrer, der have stillet dette Gendringsforslag, som have ødelagt den Einie, der var fornuftig paa dette Punkt, da det gjaldt om en Einie, der gik over Sjelfjorden mellem Frederiksfund og Roskilde. Det skulde man i sin Tid have betænkt, da man stillede Forslaget. Og de Mænd, der nærede Forventning om at vinne Noget for Holbæk Amt, ere ikke engang blevne gjort opmærksomme paa denne Fare. Et Gendringsforslag, der mod at Retning kunde være blevet vedtaget her i Thinget, men, saavidt jeg veed, have de ikke set. Hvis paa, at der blev gjort denne Anstregelse. Det forekommer mig, saaledes, at denne Sag fra Først af er bleven ødelagt i sit Princip, derved, at dette Punkt er kommet ind. Dette beder jeg fastholdt, naar der nu tales om den kortest mulige Forbindelse mellem Roskilde og den Del af Holbæk Amt, som ligger Vest for Holbæk. Efter at man er kommen ind paa at lade det sjællandske Jernbaneselskab faae Indflydelse paa Linien til Kallundborg, forekommer det mig, at det næsten er ugjærligt at imødekomme de Forventninger, som næres af Horns Herred. Fremtiden vil vise det. Men en Omstændighed skal jeg dog nævne ved Siden af, hvad jeg her har fremhævet, en Omstændighed, som det forekommer mig, at vi ikke noksom kunne tage Hensyn til. Regje-

ringen staar jo til Ansvar for, hvad den gjør, men der gives dog nogle Forhold, som Representationen vel ogsaa har Lov til at beklage sig over, og et saadant Forhold foreligger det, for at nævne et Tilfælde, saasnart Regjeringen som tekniske Konsulenter benytter Mænd, der staa i et saadant Forhold til andre Bestaaende Selstaber, at man i det private Liv ikke vilde benytte den Slags Konsulenter for at faae en upartisk Døm.

J. A. Hansen: For en Tid siden kom jeg lefligbedsvis her i Salen til at ytre nogen Sympathi for den ærede Forespørger eller rettere for den Sag, som han og en anden Mand have staaet nær, og jeg har derfor med saa meget større Opmærksomhed holdt, hvad der er anført her i Dag fra de to modstaaende Sider. Paa Grund af den store Opmærksomhed, som denne Sag har vakt, skal jeg ikke undlade kortelig at sige, hvilket Indtryk jeg har faaet af, hvad jeg nu har hørt. Den høitagtede Minister indrømmede fuldt og rundt ud, at den ærede Forespørger havde handlet paa en fuldstændig snu og forsvarlig Maade i denne Sag, og at man ham angaaende Intet kunde sige med Hensyn til hans Stilling til den foreliggende Sag; paa den anden Side gentog den ærede Minister flere Gange under forskjellige Forbindelser, at han selv har holdt sig udenfor Alt, hvad der ikke ligefrem vedkom ham, han havde ikke indladt sig med nogenombest. Anden end de to Mænd, og havde ikke villet vide af nogen. Andet at sige; men ved Siden af disse Udtalelser ytrede den ærede Minister flere Gange, at der uden at den ærede Forespørger vidste Noget derom, — det holdt han sig overbevist om — var foreskaldet adskillige Rænter i denne Sag, Rænter, — sagde den ærede Minister, — som han troede vare den ærede Forespørger fuldstændig ubekjendte. Naar jeg nu skulde drage nogen Slutning af disse forskellige Utringer, blev det jo nærmest den, at den ærede Minister var langt bedre bekjendt med hele Sagen, hvad Rænterne angaar, end den ærede Forespørger; den ærede Minister har fuldstændig Kundskab om alle de Rænter, der have fundet Sted, han oplyser adskillige og